ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

1987 පෙබරවාරි 19 වනද ජනාධිපතිතුමා විසින් පාර්ලිමේන්තුව අමතා කළ කථාව

1987 பெப்புருவரி 19 ஆம் தேதி சனாதிபதி அவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு ஆற்றிய உரை

ADDRESS TO PARLIAMENT BY THE PRESIDENT ON 19TH FEBRUARY, 1987

BKT
0073
25.08.2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි,

1983 ජූලි මාසයේදී, උතුරේ ආරක්ෂක හමුද හටයින් 13 දෙනකු යාපනය අර්ධද්වීපයෙහි මරණයට පත් කිරීමෙන් පසු ඇතිවූ අවාසනාවන්ත සිදුවීම් පිළිබඳව 1984, 1985 සහ 1986 වර්ෂවලදී පාර්ලිමේන්තුව අමතා කළ කථාවල මම සඳහන් කළා. එම සිදුවීම්වලින් පසු ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාත්වල සිංහල-ද්‍රවිඩ කෝලාහල ඇතිවුන අතර උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා වැඩි වුනා. තේරුමක් නොමැති මෙම ව්‍යාපාරය නිසා ආරක්ෂක හටයින් සහ සාමාන්‍ය වැසියන් හාරදහසක් මේ දක්වා මරණයට පත්වී තිබෙනවා. දේශපාලන විසඳුමකට එළඹීමට මගේ රජය සහ මා ගත් උත්සාහයන් පිළිබඳව ඉහත සඳහන් කළ මගේ කථාවලදී පැවසූ කොටස් ඇතුළත් වෙනම ලියවිල්ලක් මම සභාගත කරනවා. මෙතෙක් ඉදිරිපත් කර ඇති කෙටුම්පත් යෝජනා ද මෙම කථාවේ කොටසක් වශයෙන් මෙයට යා කරනවා. මේ ක්‍රියාවලියේ අළුත්ම පියවර ගැන අද මම සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

1985 වර්ෂයේ ජූලි සහ අගෝස්තු මාසවල තිම්පු නුවර පැවැත්වූ සාකච්ජා වටයන් දෙකට සහභාගී වන ලෙස ද්‍රවිඩ කණ්ඩායම් පෙළඹවීමට ඉන්දියානු රජය සමත් වුනා. එහෙත් එම කණ්ඩායම් මූලික සහ නියම කරුණු සාකච්ජා කිරීමට මැළිවුනා. ඒ වෙනුවට පුළුල් ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කර අන්තිමේදී 1985 වර්ෂයේ අගෝස්තු මාසයේදී සාකච්ජාවලින් පිටවී ගියා.

ඉන්දියානු රජය මේ පිළිබඳව දිගටම කටයුතු කර, සියුම් ලෙස සාකච්ජා කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජයේ නියෝජිත පිරිසට නව දිල්ලියට එන ලෙස ආරාධනා කළා. එම සාකච්ජාවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1985 අගෝස්තු මස 30 වැනිද "සම්මුතිය සහ එකඟත්වය පිළිබඳ කෙටුම්පත් කොන්දේසි මාලාව" ට අත්සන් කළා. එය සාකච්ජාවලට සහ විසඳුමකට එළඹීමට සුදුසු පදනමක් ලෙස පිළිගනු ලැබුවා. සාමාන්‍ය සිවිල් පාලනයක් ඇති කිරීම සඳහා පිළිපැදිය යුතු විධිවිධාන ඇතුළත් "ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කොන්දේසි" ද ඒ අවස්ථාවේදීම අත්සන් කරනු ලැබුවා.

"සම්මුතිය සහ එකඟත්වය පිළිබඳ කෙටුම්පත් කොන්දේසි මාලාව" සඳහා අර්ථවත් ප්‍රතිචාරයක් ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණෙන් හෝ අනෙකුත් ද්‍රවිඩ කණ්ඩායම් වලින් ලැබුණේ නැහැ. මාස ගණනාවක් තිස්සේ

දිගින් දිගටම සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන් පසු පී. චිදම්බරම් අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් ඉන්දියානු රජයේ නියෝජිත පිරිසක් 1986 මැයි මාසයේ දී ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණි අතර නවදිල්ලි සම්මුතියෙහි සඳහන් කරුණුවලට වඩා වාසි සැලසීමට රජය එකඟවුණා. 1985 මැයි මස 4 වැනි දින යෝජනාවල මේවා අඩංගු වෙනවා.

ඉන්පසුව, රජය සමග කෙළින් ම සාකච්ඡා කිරීමට ඉන්දියානු රජය විසින් ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ පොලඹවනු ලැබුවා. එම සාකච්ඡා 1986 ජූලි සහ අගෝස්තු මාසවල පැවැත්වුණා. එහි දී තවදුරටත් වාසි සලසා දීමට රජය එකඟ වුණා. ඒවා 1986 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී යවන ලද යෝජනා වලට ඇතුළත් වුණා. ව්‍යවස්ථා සංශෝධන වල කෙටුම්පත් ද, පළාත් සභා කෙටුම්පත් පනතද රජය සතුවන බලතල, රජය සහ පළාත් සභා යන දෙපාර්ශ්වයම සතු වන සමගාමී බලතල සහ පළාත් සභා සතුවන බලතල ද දැක්වෙන ලැයිස්තු අඩංගු උපලේඛන ද, නීතිය සහ සාමය, ඉඩම් සහ ඉඩම් පරිහරණය සහ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විස්තර දැක්වෙන ලේඛණ ද මෙම යෝජනාවලට ඇතුළත් වුණා. මුදල් සහ පරිපාලනය පිළිබඳව ද සාකච්ඡා කළ නමුත් ඒ ගැන අවසාන නිගමනයකට එළඹුනේ නැහැ. එසේ අවසාන නිගමනයකට එළඹීමට නොහැකි වූ කරුණු හැර අනෙකුත් යෝජනා ශ්‍රී ලංකාවේ සියළුම ජන කොටස් වලට සාධාරණ වූද ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමට යුක්ති සහගත වූද පදනමක් යැයි රජය විශ්වාස කරනවා.

1986 නොවැම්බර් මාසයේ දී බැංගලෝර් නුවර දී දකුණු ආසියානු කලාපීය සහයෝගිතා සමුළු සාකච්ඡාව පවත්වන ලද අවස්ථාවේ දී මෙම යෝජනා පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති තුමා සහ ඉන්දියානු අගමැති තුමා සාකච්ඡා කළා. ඉන්පසු ඉන්දියාවේදීත් ශ්‍රී ලංකාවේදීත් අමාත්‍ය මට්ටමේ සාකච්ඡා පැවැත්වුනා. ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ සමග අවසාන තීරණයකට එළඹීමට නොහැකි වූ මුදල් සහ පරිපාලනය යන විෂයයන් දෙක හැර, තවදුරටත් කරුණු පැහැදිලි කිරීම්, සංශෝධන සහ එකඟත්වය අවශ්‍ය අනෙකුත් කරුණ 1986 නොවැම්බර් මස 18 වැනි දින දරන බැංගලෝර් සාකච්ඡා පිළිබඳ කාරක වාර්තාවේ සවිස්තර ලෙස සඳහන් කර තිබෙනවා.

අවසාන එකඟත්වයකට පැමිණීමේ බලාපොරොත්තු වෙන් සාකච්ඡා මගින් දේශපාලනමය විසඳුමකට එළඹීම

සඳහා මෙම ඉතිරි කරුණු පිළිබඳ යෝජනා ගැන සලකා බැලීමට රජය කැමැත්තෙන් සිටිනවා.

" ඉන්දියානු අගමැතිතුමා සහ රජය ශ්‍රී ලංකාවේ ජනාධිපති උතුමාණන් සහ රජය " වෙත එවූ පහත සඳහන් පණිවුඩය 1987 පෙබරවාරි මස 9 වැනි සඳුද ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස් ජේ. ඇන්. ඩික්සිට් මහතා මට බාර දුන්නා :

"1. සාමාන්‍ය ද්‍රවිඩ ජනයාට එරෙහිව දැනට කෙරීගෙන යන හමුදමය කටයුතු සහ සාමාන්‍ය ජනයාට බලපාන ආර්ථික සහ ගමනාගමන සම්බාධක වැනි අනෙකුත් වෙනස්කම් කිරීමේ ක්‍රියා මාර්ගයන් පවත්නා තෙක් ද්‍රවිඩ සටන්කාමීන් සමග යළි සාකච්ඡා ආරම්භ කිරීමට ඉන්දියාවට නොහැකි වෙයි. දැනට තත්ත්වය මෙය වන අතර සාමය ඇති කිරීමේ වැඩපිළිවෙළ මෙම ක්‍රියා නැවැත්වූ විටෙක යළි ආරම්භ කිරීමට ඉන්දියාව සූදානම්ය.

2. නටවාර් සිං මහතා සහ චිදම්බරම් මහතා කොළඹට පැමිණීමෙන් පසු දෙසැම්බර් මස 19 වැනි දින උද්ගත වූ යෝජනා, තවදුරටත් සාකච්ඡා පැවැත්වීමේ පදනමක් සහ එවැනි සාකච්ඡාවලට මූල පිරිමේ ස්ථානයක් පමණක් ලෙස ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් පැහැදිලි ලෙස පිළිගත යුතුය. එම යෝජනා පදනම් කරගත් විසඳුමක අවසාන රාමුව සකස් කළ හැක්කේ ශ්‍රී ලංකා රජය සහ ද්‍රවිඩ පාර්ශ්වය නැවතත් සාකච්ඡා සඳහා එක්වූ විට පමණක් බැව් ද ඉන්දියාවේ අදහසය.

3. ද්‍රවිඩ ජනයාට එරෙහිව ආර්ථික සම්බාධක සහ යුදමය කටයුතු ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් දිගටම පවත්වා ගෙන යනු ලබන්නේ නම් ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා වැඩි වනු ඇත. ඉන්දියාවෙහි අදහස නම් අරගලය තව තවත් දිග්ගැස්සෙන බව සහ වැඩි වන බවය. "

පෙබරවාරි මස 13 වැනි සිකුරාද මම පහත සඳහන් පිළිතුර ඩික්සිට් මහතාට බාර දුන්නා :

" ඉන්දියානු රජයේ පණිවුඩය සඳහා පහත සඳහන් පිළිතුර සපයනු ලබන්නේ තවදුරටත් පවත්වනු ලබන සියළුම සාකච්ඡා හෝ සකස් කරනු ලබන සියළුම

යෝජනා ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීනත්වයේ, දේශ පූර්ණත්වයේ සහ ඒකීයභාවයේ රාමුව තුළ විය යුතුය යන පැහැදිලි පූර්ව අවබෝධය මතය :

1. සන්නද්ධ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියාද ඒවාට සම්බන්ධ යුදමය සූදානම් වීම්ද අවසන් කරලීමට අවිගත් බෙදුම්වාදීන් (ද්‍රවිඩ ඊලාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය) එකඟවී, ප්‍රදේශයේ නීතිමය පරිපාලනයක් පිහිටුවීමේ හෝ පවත්නා නීතිමය පරිපාලනයට මැදිහත්වීමේ සියළුම ක්‍රියාවලීන් වැලකී, ඔවුන් ඒ බැව් ප්‍රකාශ කරන්නේ නම් මෙම කාලය තුළ ප්‍රදේශයේ හමුදමය කටයුතුවල සන්නද්ධ හමුද නොයෙදෙන බවට රජය වග බලා ගන්නවා ඇත.

2. ඉහත 1 වැනි ඡේදය අනුව සටන් අවසන් වීමෙන් පසු (යම් යම් ද්‍රව්‍ය එහා මෙහා ගෙන යෑම පිළිබඳව) යාපනය අර්ධද්වීපයෙහි දැනට බලපවත්නා සම්බාධක ඉවත් කරනු ඇත.

ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සාමකාමී විසඳුමකට එළඹීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජයේ නියෝජිතයින් සමග සාකච්ඡා පැවැත්වීමට ද්‍රවිඩ ඊලාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය කැමැත්තේ නම් ඉන්දියානු රජයේ නියෝජිතයින්ගේද සහාය ඇතිව නවදිල්ලියේදී සුදුසු පරිදි සාකච්ඡා පැවැත්විය හැක. එළඹෙනු ලබන කිසියම් ගිවිසුමක් වේ නම් එය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව ඉන්දියානු රජය ඇප වෙනු ඇතැයි ශ්‍රී ලංකා රජය අපේක්ෂා කරයි.

3. සිවිල් පාලනය ශක්තිමත් කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය පියවරක් වන, අවිගත් බෙදුම්වාදීන් විසින් අවි බිම තැබීමෙන් පසු ඔවුනට ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපතිතුමා විසින් පොදු සමාවක් දෙනු ඇත.

4. ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට සාමකාමී විසඳුමක් සොයා ගැනීමේ සාකච්ඡා ආරම්භවූ විට දැනට ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත යටතේ අත් අඩංගුවේ සිටින්නාවූ ද චෝදනාවක් නොමැත්තාවූද තැනැත්තන් ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් නිදහස් කරනු ඇත.

5. මේ සියළුම කටයුතු වලදී ඉන්දියානු රජයේ මැදිහත් වීම සහ කාරුණික සහයෝගය අදාල වේ. 1986

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

දෙසැම්බර් මස 19 වැනි දින යෝජනා ඇතුළු, මෙතෙක් පවත්වන ලද සාකච්ඡාවල ප්‍රතිඵල දීර්ඝකාලීන විසඳුමක් සකස් කර ගැනීමට පදනම් වන බව ශ්‍රී ලංකා රජය යළි සහතික කරයි.

6. සාකච්ජා සඳහා ළඟ දිනයක් නියම කර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකා රජය එකඟ වෙයි."

ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව සාමාන්‍ය වැසියන්ට විරුද්ධව යුද්ධමය ක්‍රියා මාර්ගයක් කිසි දිනක ගෙන නොමැත. ඉදිරියටද එලෙසම කටයුතු කරනු ඇත.

මේ දක්වා වූ පරිච්ජේදය එයින් නිමාවට පත්වෙනවා.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே !

1983 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதத்தில் வடக்கே யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் 13 பாதுகாப்புப் படையினர் கொலை செய்யப் பட்டதைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற துரதிஷ்டமான சம்பவங் கள் பற்றி 1984 ஆம், 1985 ஆம், 1986 ஆம் ஆண்டுகளிற் பாராளுமன்றத்துக்கு நான் ஆற்றிய உரைகளில் விளக்கி யிருந்தேன். 13 இராணுவத்தினரின் படுகொலையைத் தொடர்ந்து, இலங்கையின் தெற்குப் பிராந்தியங்களிலே ஏற்பட்ட சிங்கள — தமிழ்க் கலவரங்களுக்குப் பின்னர், வட மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் பயங்கரவாத நட வடிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளன. மதிகெட்ட இந்த நட வடிக்கைகளால் இதுவரை 4,000 பாதுகாப்புப் படையினரும் பொது மக்களும் இறந்துள்ளனர். அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கு எனது அரசாங்கமும் நானும் மேற்கொண்ட எத்தனிப்புக்களை எடுத்துக்காட்டும் புறம்பான ஆவணம் ஒன்றை முன்வைக்கின்றேன். இவ்வாவணம் மேலே குறிப் பிட்ட உரைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை உள் ளடக்கிய ஒரு தொகுப்பாகும். இன்னும், இதுவரை செய்யப் பட்ட ஆலோசனைகளின் வரைவையும் இந்த உரையின் ஒரு பகுதியாக இணைக்கின்றேன். அந்தச் செயற்பாடுகள் சம்பந்த மாக கடைசியாக நடந்தவற்றைச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

1985 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதத்திலும் ஒகத்து மாதத்திலும் திம்பு நகரில் இரண்டு முறை நடைபெற்ற சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகளிற் கலந்து கொள்வதற்குத் தமிழர் குழுக்களை இணங்க வைப்பதில் இந்திய அரசாங்கம் வெற்றி கண்டது. எனினும் அடிப்படையானதும் நிலையானதுமான பிரச்சினை கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்குத் தமிழர் குழுக்கள் தயக்கம் காட்டி, சொற்கவர்ச்சி மிக்க பரந்தளவிலான கூற்றுக்களை வெளியிட்டன. இறுதியாக 1985 ஆம் ஆண்டு ஒகத்து மாதத்தில் வெளிநடப்புச் செய்தன.

இந்திய அரசாங்கம் அதன் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டது. விரிவான பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு இலங்கை அரசாங்கப் பேராளர் குழுவைப் புது டில்லிக்கு அழைத்தது. இதன் இறுதி முடிவாக, "இணக்கத்தினதும் புரிந்துணர்வினதும் நியதிகள் வரைவு" ஒன்றில் 1985 ஆம் ஆண்டு ஒகத்து மாதம் 30 ஆம் தேதி முதலெழுத்துக் கையொப்பம் இடப்பட்டது ; இது பேச்சு வார்த்தைகள்

மேற்கொள்வதற்கும் இணக்கங் காண்பதற்கும் நியாயமான ஓர் அடிப்படையைக் கொண்ட ஆவணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. அதே நேரத்தில் இயல்பான மக்கள் நிருவாகத்தை மீள நிலைநிறுத்துவதற்கு வழிசெய்யக் கூடியதாக "நடைமுறைப்படுத்துதற்கான நிபந்தனைகள்" என்ற ஆவணம் ஒன்றிலும் முதலெழுத்துக் கையொப்பமிடப்பட்டது.

இந்த இணக்க வரைவுக்குத் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியிடமிருந்தோ அல்லது ஏனைய தமிழ்க் குழுக்களிடமிருந்தோ ஆக்கபூர்வமான பதில் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பல மாதங்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளுக்குப் பின்னர், 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் அமைச்சர் பீ. சிதம்பரம் அவர்களின் தலைமையிலான இந்திய அரசாங்கத்தின் பேராளர் குழு ஒன்று இலங்கைக்கு வருகை தந்து பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொண்டது. அத்துடன் டில்லி இணக்க நியதிகளுக்கு மேலாகச் சலுகைகளை வழங்குவதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் இணங்கியது. இவை யாவும் 4.5.1986 தேதியிட்ட ஆலோசனைகளில் அடங்கியுள்ளன.

அதன் பின்னர், இந்திய அரசு தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினரை அரசாங்கத்துடன் நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்துவதற்கு இணங்க வைத்தது. இப்பேச்சு வார்த்தைகள் 1986 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதத்திலும் ஓகத்து மாதத்திலும் இடம் பெற்றன. மேலதிகமான சலுகைகளை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் இணங்கியது. அவை 1986 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் அனுப்பப்பட்ட ஆலோசனைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டன. அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களின் வரைவையும், மாகாண சபைகள் சட்டமூல வரைவையும் ஒதுக்கிய, ஒருப்பாடு, மாகாண நிரல்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட அட்டவணைகளையும் அவற்றுடன் சட்டம், ஒழுங்கு, காணி, காணி நிருணயம், கல்வி ஆகியவற்றைக் கொண்ட விரிவான அமைப்பு விதியையும் உள்ளடக்கியனவாய் இவ்வாலோசனைகள் அமைந்திருந்தன. நிதியும் நிருவாகமும் பற்றிய விடயங்கள் கலந்துரையாடப்பட்டன. ஆனால் அவை பற்றிய இறுதியான முடிவுகள் எவையும் எடுக்கப்படவில்லை. முடிவுகள் காணப்படாத விடயங்கள் தவிர்ந்த ஏனையவை தொடர்பாக, இந்த ஆலோசனைகள் இணக்கம் காண்பதற்கு நியாயமான அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன என்றும் இலங்கையில் வாழும் எல்லாப் பிரிவினருக்கும் இந்த ஆலோசனைகள் நியாயமானவையாக அமைந்திருந்தன என்றும் அரசாங்கம் நம்புகின்றது.

இலங்கைச் சனாதிபதி அவர்களும் இந்தியப் பிரதமர் அவர்களும் 1986 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் பங்களூரில் நடைபெற்ற சார்க் உச்சி மாநாட்டின் போது இந்த ஆலோசனைகள் பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து, அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் மேலும் பேச்சு வார்த்தைகள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இடம் பெற்றன. தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியுடன் இறுதி முடிவுகள் எடுக்கப்படாத நிதியும் நிருவாகமும் பற்றிய விடயங்கள் தவிர்ந்த ஏனையவை குறித்து மேலும் வேண்டப் படும் தெளிவாக்கம், திருத்தம், உடன்பாடு என்பன 18.11.1986 தேதியிட்ட பங்களூர் ஆலோசனைகளைக் கொண்ட பத்திரத்தில் முழுமையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பேச்சு வார்த்தைகள் வாயிலாக ஓர் அரசியல் இணக் கத்தை அடைவதற்கான முயற்சியில் இறுதியான இணக்கம் ஒன்று ஏற்படும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன், இந்த முடிவுபெறாத விடயங்கள் தொடர்பான ஆலோசனைகளைக் கருத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் விழைகின்றது.

"இந்தியப் பிரதமர் அவர்களிடமிருந்தும் இந்திய அர சாங்கத்திடமிருந்தும் மேன்மை தங்கிய இலங்கைச் சனாதிபதி அவர்களுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும்" என்று குறிப் பிட்டு, 1987 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 9 ஆம் தேதி இந்திய உயர் ஸ்தானிகர் திரு. ஜே. என். டிக்சிற் அவர்கள் பின்வரும் செய்தியை என்னிடம் கையளித்தார் :

1. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள தற்போதைய இராணுவ நடவடிக்கைகள் தொடரும் வரையும் பொது மக்களைப் பாதிக்கின்ற பொருளா தாரத் தடைகள், செய்தித் தொடர்பாடல் தடைகள் போன்ற ஓரங்காட்டும் நடவடிக்கைகள் நிலவும் வரையும் தமிழ்ப் போராளிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை களை மீண்டும் ஆரம்பிக்க முடியாத நிலையில் இந்தியா இருக்கின்றது. தற்போது இஃது இவ்வாறு இருக் கின்ற போதில், இவ்வகையான இந்த நடவடிக்கை களை வாபஸ் பெற்றால், அப்போது சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளை மீண்டும் ஆரம்பிக்க இந்தியா விரும்பு கின்ற நிலையிலேயே இருக்கும்.

2. திசெம்பர் 19 ஆம் தேதி திரு. நத்வார் சிங் அவர்களும் திரு. சிதம்பரம் அவர்களும் கொழும்புக்கு வருகை தந்ததன் பின்னர் உருவான ஆலோசனை

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

களை ஓர் அடிப்படையாகவும், அவை தொடர்ந்தும் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொள்ளுவதற்கான ஓர் ஆரம்பக் கட்டம் மட்டுமே என்பதையும் இலங்கை அரசாங்கத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்று இந்தியா உறுதியான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கமும் தமிழ்க் குழுக்களும் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொள்வதற்கு மீண்டும் முன்வந்தால் மட்டுமே இந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையிலே தீர்வுக்கான இறுதியான கட்டமைப்பு ஒன்றை உருவாக்க முடியுமெனவும் இந்தியா கருதுகிறது.

3. பொருளாதாரத் தடையையும் இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் தமிழர்களுக்கு எதிராக இலங்கை அரசாங்கம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுமேயானால் வன்முறைகள் அதிகரிப்பதற்கு இடமுண்டு. பிணக்குத் தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்பதும் உக்கிரமடையும் என்பதும் இந்தியாவின் மதிப்பீடாகும்.

1987 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி 13 ஆம் தேதி பின்வரும் பதிலை திரு. டிக்சிற் அவர்களிடம் நான் கையளித்தேன் :

தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான எல்லாப் பேச்சு வார்த்தைகளும் அல்லது எடுக்கப்படும் தீர்வுகளும் இலங்கையினது சுதந்திரம், ஆள்புல முழுமை, இலங்கையின் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றின் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்ற தெளிவான புரிந்துணர்வுடன் இந்திய அரசாங்கத்தின் செய்திக்கான கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இலங்கையின் பதிலானது உறுதிசெய்யப்படுகிறது :

1. ஆயுதந் தாங்கிய வன்முறை நடவடிக்கைகளையும் அவை தொடர்பான இராணுவ ஆயத்தங்களையும் கைவிடுவதற்கும், அப்பகுதியிற் சட்டமுறையான நிருவாகத்திலே தலையிடுதல் அல்லது நிருவாகத்தை ஏற்படுத்தல் நோக்கமான செயற்பாடுகளைத் தவிர்த்தற்கும் ஆயுதந் தாங்கிய பிரிவினைவாதிகள் (தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்) இணக்கம் தெரிவித்துப் பிரகடனப்படுத்துவார்களேயானால் இக்காலப் பகுதியில் மேலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளை அப்பகுதியில் ஆயுதப்படையினர் மேற்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதை இலங்கை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்தும்.

2. மேலுள்ள பந்தி 1 இன் நியதிகளின்படி போர் நடவடிக்கைகள் அற்றுப்போகும்போது, யாழ்பாணக் குடா நாட்டின் மீது வலுவிலுள்ள (குறிப்பிட்ட பண்டங்களைக் கொண்டு செல்வது தொடர்பான) தடையாணை நீக்கப்படும்.

இனப்பிரச்சினையின் சமாதானத் தீர்வு ஒன்றுக்கான பேச்சு வார்த்தைகளிலே இலங்கை அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளுடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் பங்குபற்றுவதற்குத் தயாராக இருப்பார்களேயாயின், இந்திய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளின் உதவியுடன் புது டில்லியில் ஏற்புடைய பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தலாம். அப்பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் முடிவுக்கு வரும் உடன்படிக்கைகள் எதையும் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் உறுதியளிக்க வேண்டுமென இலங்கை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது.

3. ஆயுதந் தாங்கிய பிரிவினைவாதிகள் ஆயுதங்களைக் கைவிட்டுவிடும் போது — சிவில் நிருவாகத்தை வலுப்படுத்துதற்கு இஃது ஒரு முக்கிய படியாக அமையும் — இலங்கைச் சனாதிபதி அவர்களால் அவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்படும்.

4. இனப்பிரச்சினைக்குச் சமாதானத் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கும் போது, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இப்போது குற்றஞ் சுமத்தப்படாது தடுப்புக் காவலிலுள்ளவர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் விடுதலை செய்யப்படுவர்.

5. இந்த நடவடிக்கைகள் யாவற்றிலும் இந்தியாவின் நடுவர்க்கான பங்களிப்பும் நற்சேவையும் பொருத்தமானவையாகும். 1986 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் 19 ஆம் தேதியின் ஆலோசனைகள் உட்பட இதுவரை நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவுகள் ஒரு நிரந்தரமான தீர்வுக்கு அடிப்படையாக அமையும் என்பதை இலங்கை அரசாங்கம் மீள் உறுதிப்படுத்துகிறது.

6. பேச்சு வார்த்தைகள் விரைவில் நடைபெறுவதற்கு ஒரு தேதியை நிச்சயிக்க இலங்கை அரசாங்கம் உடன்பாடுடையது.

இலங்கை அரசாங்கம் பொது மக்களுக்கு எதிராக இராணுவ நடவடிக்கையை ஒரு போதும் எடுத்ததும் இல்லை, இனி எடுக்கப்போவதும் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் உரை நிகழ்த்தும் தற்போது வரையிலான அத்தியாயத்தை இது நிறைவு செய்கிறது.

Hon. Members,

In my addresses to Parliament in 1984, 1985 and 1986 I have dealt with the unfortunate events that followed the killing of 13 members of the Security Forces in the North, in the Jaffna Peninsula, in July 1983. The Sinhala-Tamil riots in the Southern regions of Sri Lanka that followed saw the terrorist activity in the Northern and Eastern Provinces increase. Up-to-date 4,000 Security personnel and civilians have died in this senseless enterprise. I am tabling a separate document containing a collection of extracts from the above addresses dealing with the attempts my Government and I have made to arrive at a political solution. I am also annexing as part of this Address the draft proposals made so far. Today I outline the latest phase of that process.

Although the Indian Government succeeded in persuading the Tamil Groups to participate in the two rounds of talks at Thimpu in July and August 1985, the Tamil Groups were reluctant to discuss the basic and substantive issues, and resorted to broad rhetorical statements, ultimately staging a walk-out in August 1985.

The Indian government continued its efforts, and invited the Sri Lanka Government delegation to New Delhi for intensive discussions, which finally resulted in a "Draft Terms of Accord and Understanding" being initialled on 30th August 1985; this was accepted as setting out a reasonable basis for negotiation and settlement. There was also initialled at the same time the "Conditions of Implementation", providing for the means of restoring normal civilian administration.

There was no constructive response to the Draft Accord from the Tamil United Liberation Front (TULF) or the other Tamil Groups. After protracted discussions over a period of several months, an Indian Government delegation led by Minister P. Chidambaram visited Sri Lanka and had discussions in May 1986, and the Government agreed to make concessions beyond the terms of the Delhi Accord. These are embodied in the Proposals dated 04.05.1986.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

The Indian Government thereafter persuaded the TULF to have direct negotiations with the Government, which took place in July and August 1986. The Government agreed to further concessions, which were incorporated in the Proposals sent in September 1986. These Proposals included the draft Constitutional Amendments, the draft Provincial Councils Bill, Schedules setting out the Reserved, Concurrent and Provincial Lists, as well as detailed memoranda dealing with Law and Order, Land and Land Settlement and Education. The subjects of Finance and Administration were discussed, but not finalized. The Government believes that, apart from the subjects not finalized these Proposals constituted a package which would have been a reasonable basis of settlement, fair to all sections of the people of Sri Lanka.

In Bangalore during the SAARC Summit Conference in November 1986 these Proposals were discussed by the President of Sri Lanka and the Prime Minister of India, followed by further discussions at Ministerial level in India and Sri Lanka. Apart from the subjects of Finance and Administration which were not finalised with TULF, the matters which require further clarification, modification and agreement have been fully set out in the Working Paper on Bangalore Discussions, dated 18.11.1986.

In its endeavour to reach a negotiated political settlement, the Government is willing to consider proposals as outlined in relation to these outstanding matters, in the expectation that a final agreement can thereby be achieved.

On Monday the 9th February 1987 the High Commissioner for India Mr. J. N. Dixit handed me the following message "from the Prime Minister and Government of India to His Excellency the President and Government of Sri Lanka":

"1. As far as the current military operations against Tamil civilians continue and other' discriminatory measures like economic and communications blockade affecting civilians exist, India is not in a position to resume discussions with Tamil militants. While this is so for the present, India will

remain willing to resume the peace process if and when these actions are withdrawn.

2. India is firmly of the view that the proposals which emerged on the 19th of December after Mr. Natwar Singh and Mr. Chidambaram's visit to Colombo, must clearly be affirmed by the Government of Sri Lanka as a basis and only a beginning point for further negotiations. India is also of the view that the final framework of a solution based on those proposals can only be forged when Sri Lankan Government and Tamil side come together again for negotiations.

3. If the Government of Sri Lanka continues the economic blockade and military operations against Tamils, prospects of violence will increase. India's assessment is that the conflict will be prolonged and will escalate."

On Friday the 13th February I handed to Mr. Dixit the following reply:

"The response to the Government of India's Message being given below is predicated on the clear understanding that all further discussions to be held or solutions to be evolved shall be within the frame-work of the Independence, Territorial Integrity and Unity of Sri Lanka.

1. If the armed separatists (LTTE) agree to cease armed violent operations and related military preparations and desist from any activity aimed at setting up or interfering with the legal administration of the area, and this is announced by them; the Government of Sri Lanka would ensure that the Armed Forces will not carry out any further military operations in the area during this period.

2. When hostilities cease, in terms of para 1 above, the embargo (ON THE MOVEMENT OF CERTAIN COMMODITIES), now in force in the Jaffna peninsula will be lifted.

If the LTTE is prepared to attend talks with the representatives of the Government of Sri Lanka

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

towards a peaceful solution of the ethnic problem, appropriate talks may be held in New Delhi with the assistance of the representatives of the Indian Government. The Government of Sri Lanka expects the Government of India to underwrite the implementation of any agreement so reached.

3. Upon the armed separatists giving up their arms–a vital step strengthening the civil Administration–a general amnesty will be given to them by the President of Sri Lanka.

4. When talks towards a peaceful solution to the ethnic problem commences the Government of Sri Lanka will release those persons now held in custody under the Prevention of Terrorism Act who have no charges against them.

5. In all these proceedings the mediatory role and the good offices of the Government of India are relevant. The Government of Sri Lanka reaffirms that the results of the discussions held so far, including the proposals of 19th December, 1986, will be the basis for evolving a durable solution.

6. The Government of Sri Lanka is agreeable to an early date being fixed for the negotiations."

The Sri Lanka Government has never carried out military operations against civilians nor ever will.

That closes the chapter up to date.

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
25 AUG 2023
පුස්තකාලය